

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

DIRECTORA GERENT
GEORGINA FERRI

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ
CATALINA SERRA
JORDI CORTADA
CARLA TURRÓ
ENRIC BORRÁS ABELLÓ

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CÓRDOBA

POLÍTICA
GERARD PRUNA
INTERNACIONAL
FRANCESC MILLAN
SOCIETAT
ELENA FREIXA
ECONOMIA
ALBERT MARTÍN
DEBAT
TONI GÜELL
CULTURA
XAVIER CERVANTES
ESTILS
THAÏS GUTIÉRREZ
MÈDIA
ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS
XAVI HERNÁNDEZ
NAVARRO
LLENGUA
PAU DOMÈNECH
FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL
DISSENY DIGITAL
RICARD MARFÀ
ARA TV
ALBA OM

EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
FINANCES
XAVIER LINARES
MÀRQUETING I VENDES
PABLO CASALS
DIRECTORA DE VENDES
CAROLINA PÉREZ
COMERCIAL
SERGI GERMÁN
NOUS NEGOCIS
ORIOI CANALS
TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

C/ PEU DE LA CREU, 5-9
08001 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR:
93 275 11 10

subscripcions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica
ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD



DL.: B-42598-2010
ISSN: 2014-010X

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

La combativa debilitat del pensament (en la mort de Gianni Vattimo)

Dimecres d'aquesta setmana va morir el filòsof italià Gianni Vattimo. Amb ell desapareix l'últim representant del moviment filosòfic i cultural que va ser batejat com a "postmodernitat" i que incloïa, entre d'altres, Jacques Derrida, Jean-François Lyotard i Richard Rorty, tots ells ja traspassats. Amb aquestes morts, alguns voldrien veure també tancada aquesta postmodernitat, que va ser més objecte de caricatures malintencionades i de simplificacions benintencionades que d'una anàlisi acurada i rigorosa. Aquests pensadors van portar fins a les últimes conseqüències el perspectivisme de Nietzsche ("no hi ha fets, només interpretacions") i la crítica de Heidegger a la metafísica. Se'ls va acusar de relativistes, de menysprear la ciència, d'esborrar les fronteres entre els gèneres literaris, i encara més, de socavar els fonaments de la civilització occidental i amenaçar-ne la subsistència. Aquestes resistències de l'establishment van ser en la majoria dels casos reaccions interessades pròpies de les lluites de poder en el context acadèmic. Amb el pas dels anys l'etiqueta *postmodern* ha perdut força, però això no vol dir que els seus efectes s'hagin esvaït com si hagués estat una moda; més aviat han estat metabolitzats en la cultura *mainstream* i desenvolupats paral·lelament en les teories postcolonial i de gènere.

Vattimo va ser identificat (i sovint estúpidament ridiculitzat) amb el terme *pensament debilitat* (*pensiero debole*). Mentre que la història de la filosofia i la modernitat afirmaven l'existència de punts forts d'ancoratge des dels quals els humans podien desentranar el significat del món i accedir a una percepció vertadera, definitiva i universal de la realitat, els pensadors posteriors a Nietzsche desconfien de qui s'atribueix un accés privilegiat al coneixement. Les certes a què podem arribar estan situades són el nostre llenguatge, les nostres interpretacions; intents humans, tan humans, de construir comunitats de sentit no tancades en si mateixes, com diuen els que l'acusen d'infantil relativisme, sinó obertes a conversar més enllà dels seus límits.



DANIEL GAMPER

PROFESSOR DE FILOSOFIA A LA UAB

El professor Vattimo, el ciutadà Vattimo, el filòsof, el polític (no oblidem que va ser parlamentari europeu en més d'una legislatura), encarnava el pensament debilitat, com poden testimoniar aquells que van tenir la fortuna de conèixer-lo encara que fos breument, com és el meu cas. Mentre que els filòsofs malden per defensar els seus sistemes, el capteniment d'aquest torinès d'origen meridional era lleuger, irònic, debilitat. Al-

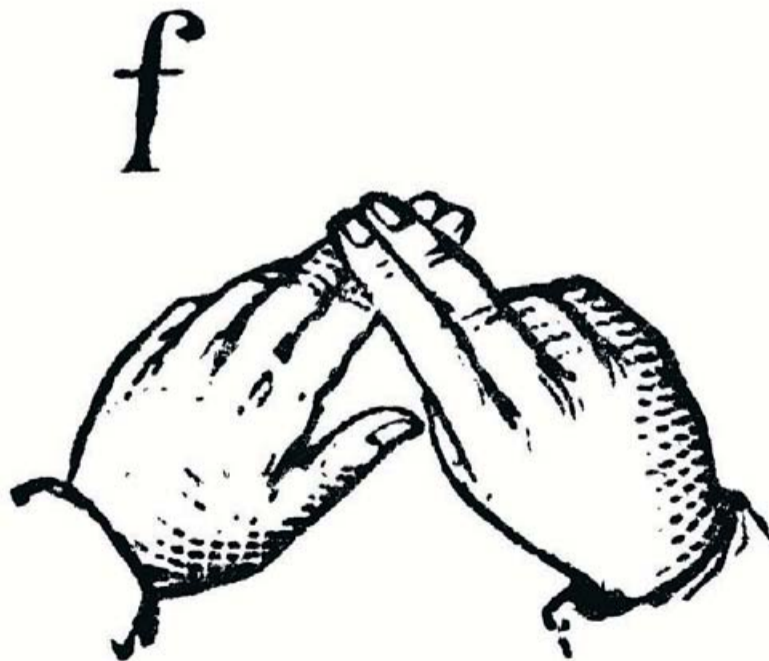
guns dels seus deixebles li han retret que no fos més contundent, que no defensés els seus escrits i idees amb més fermesa. Vattimo es prenia seriosament la filosofia, però ni sabia ni volia adoptar l'actitud solemne dels mandarins intel·lectuals. Això feia d'ell un filòsof d'una peça, en què es conjuminaven el pensament i l'acció, la teoria i la pràctica. Un filòsof, però, amb minúscula, algú que no adopta una posició superior.

Va visitar sovint les nostres terres per impartir conferències i l'any 2008 va protagonitzar un dels memorables cicles de la Càtedra Ferrater Mora a la Universitat de Girona. En el tracte personal era amable amb tothom i sabia fugir d'estudi amb elegant murrieria. Vattimo està vinculat a Barcelona per lligams més grans i profunds dels quals es parla poc. Gràcies a les gestions del seu deixeble, Santiago Zabala, professor Icrea, i a la clarividència de l'aleshores rector de la UPF, Jaume Casals, des de

l'any 2016 els arxius de Gianni Vattimo estan a la disposició dels investigadors a la biblioteca de l'esmentada universitat. Una peça de la història intel·lectual d'Itàlia i d'Europa de gran valor, l'estudi de la qual atrau i atraurà en el futur estudiosos de la filosofia i del pensament públic. Propiament se celebrarà, també a Barcelona, un acte de presentació del llibre editat per Simonetta Moro *The Vattimo Dictionary* (Edinburgh University Press), que no hauria estat possible sense accés als documents del Centre d'Estudis i Arxiu Gianni Vattimo de la UPF.

Vattimo va ser una figura pública cabdal a Itàlia que parlava des dels marges amb rigor filosòfic. Hi participava des de l'heterodòxia, amb posicions antiautoritàries. Va ser coratjós quan va exposar públicament la seva

homosexualitat i quan es va declarar catòlic d'una església traïda per l'Església. Participava en protestes ecològiques i se les va tenir amb la llei. En conversa amb Piergiorgio Paterlini va publicar una autobiografia a quatre mans, *Non essere Dio* (publicat en castellà per Paidós), en què obria les portes del seu cor, generós i agosarat.



Vattimo es prenia seriosament la filosofia, però ni sabia ni volia adoptar l'actitud solemne dels mandarins intel·lectuals

GETTY